

(א) [מולין יג, ב] [מסופת]
 פ"ב, א [במסופת' איתא
 דזו ודזו על גב גמור וכן איתא
 בערוך ערך גב ע"פ]:
 (ד) חגיגה דף ז: ודף י.
 מגילה דף ה, ט [לקמן כ:]:
 (ו) סנהדרין לו, י לקמן כ:
 שבת קיד. פסחים מט. מנחות
 ק: א [פסחים מט. ויחי]:
 (ח) פ"י, ט [פ"ב]:
 (י) ויקרא כג, ט [דף כ:]:

תורה אור השלם

1. וְחַגְתֶּם אִתּוֹ חֹג לַיְיָ שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה חֶקֶת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תַחֲגּוּ אֹתוֹ: וִיקְרָא כֵּן מֵא

מוסף רש"י

בין השמשות. מפני שהוא ספק לילה
 ומנא מטביל ב"ט: **אף בחול** אם
 אנו רואין אדם המטביל כלי בין
 השמשות אנו תריכין להחזירו ולמחות
 בידו מפני שזריך הערב שמש זה
 המטביל את כלילה ודאי דעמו
 להשתמש בו מיד ולא להמחין הערב
 שמש לתלחר: **ומנא קמא לא נצוי**
כו'. בתמיה: **אכשתיהו לרצין**
רבי רב. לתלמידים שצבית המדרש:
מעשיו. דקא רהיט צמרוה: **מידע**
ידע דנצוי הערב שמש. והיינו דרהיט
 כצבור להספיק קודם יציאת היום
 וכשיראה שלא יספיק הואיל וזא
 לתקוה גומר צבילתו וממחין
 מלהשתמש שו עד שיערב שמשו
 לתחר הלכך בין השמשות ד"ט אסור
 משום דמטביל ב"ט שלא לזורך אבל
 בחול לא מחיין ציה דמחשבתו ניכרת
 שלהערב שמשו הוא מתכין מתוך
 מעשיו של מרומו: **דכולי עלמא לא**
פליגי. דודאי ניכרת צאינש דעלמא
 וזאי צבירא דאפליגי ציה רבי שמעון
 שוריי והאי דלא אחרניין בין השמשות
 ניכרת מתוך מעשיו: **כגון דאיטמי**
ליה. מנא אחרנא צפחות מכעדשה
 מן השרץ ואתא לשילוי וכו': **הא הוא**

מוסף תוספות

א. וריבה אפילו עולה
הוצרך חג למעט עולה.
שיטה, ועיש"ע.

רבינו חננאל

זשלי חגיגה מודו ז"ש בהצאתן
בהצאתן בעולת ראייה נחלקו והראי
אכל נדרים ונרצו. והואל ואין זמן
גב דחגיגה וראייה יש להן צלומי
חייב צאחריותו והכי מפרש צברייתא
לזית עם תרתי לאסורה אין זה א
לזכא תרתי להחירא אכילת אדם וה
לזית הלל קרצין וקשא לעולא: ס
לאצטריכל דרבנן לשנושא אר ממני

הכלי הטמא אלא עד שיעריב עליו השמש בתר טבילה, ולפיכך רהיט לאטבוליה קודם ביאת השמש, ובחול שפיר דמי, וביום טוב הוא דאסור שנמצא מתקן מנא כיום טוב לחול, כי בעת שיעריב השמש ונטרה חול הוא. ור' שמעון שוזרי סבר האי דרתיב בין השמשות. לא משום דידע דלא מיטרה אלא בהערב השמש. אלא משום דטורד בלאכתו הוא

ואיבעצא אימא רבנן וכולה מתניתין בשבת:
תנו רבנן כלי שנשטמא מערב יום טוב אין
מטבילין אותו בין השמשות רבי שמעון
אמר אף בחול אין מטבילין אותו מפני
הערב ששצריך הערב שמש ותנא קמא לא בעי
הערב שמש אמר רבא אשכחתינהו לרבנן
דבי רב דיתבי וקא אמרי ⁶במחשבתו נכרת
במתוך מעשיו קמפלגי והיכי דמי כגון דנקיט
למנא בדידה ורהיט ואזיל רבא דא דהיט ואזיל
למטבילה מר סבר רהיט וקא רהיט ואזיל
מידע ידע דבעי הערב שמש ומר סבר מחמת

[illegible]

ואמינא להו אנא במחשבתו נכרת מתוך מעשו
כי פליגי כגון דאיטמי בפחות מכעדרשה ואתא
פחות מכעדרשה איטמי אי לא מר סבר מדהא לא גמיר
דמר סבר הא הוא דלא גמיר הא הערב שמש גמיר:
ו רבנן כיצד מוגב לזב הרוצה לעשות גתו על גב כדו
כיצד מחבורה לחבורה היה אוכל בחבורה זו ורוצה
הרשות בידו: **מתני'** ^זב"ש אומרים מביאין שלמים
כל לא עולות ובית הלל אומרים *מביאין שלמים
גמ' אמר עולא מחלוקת בשלמי חגיגה לסמוך ועולת
אי סברי ^יוהנותם אותו חג לה' חגיגה אין עולת ראייה
דלה' אבל נדרים ונדבות דברי הכל אין קריבין ביו"ט
אהבה ^ינדרים ונדבות אין קריבין ביו"ט מתיבי אמר
לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על עולה שאינה של
ס טוב ועל שלמים שהן של יום טוב שקריבין ביו"ט
שהיא של יום טוב ועל שלמים שאינן של יו"ט שבית
א ובית הלל אומרים יביא תריץ ואימא הכי אמר ר'
נחלקו בית שמאי ובית הלל על עולה ושלמים שאינן
יום טוב ועל שלמים שהן של יום טוב שקריבין ביו"ט
שהיא של יו"ט שבית שמאי אומרים לא יביא ובית
וסף אמר תנאי שקלת מעלמא תנאי היא דתני' שלמים
יום טוב בית שמאי אומרים סומך עליהן מערב יו"ט
לל אומרים סומך עליהן ביום טוב ושוחטין ביום טוב
אבל

בַּעֲדָשָׁה אָבֵל הָעֶרֶב שָׁמַשׁ דִּבְהֵאֵי כַּחַב מִגְמֵר גְּמִיר וּבִכְהֵן עֹסְקִין
וּמְמַאֲרִין וְהַטְבִּילִן לְדַעַת דְּרִיכָת וְזִיתוֹ וּנְמָלָךְ לַעֲשׂוֹת גְּמֹ: עוֹשֶׁה.
וְהֵיכָא טְבִילָה שְׁנִיָּה הֵבֵא לְהַחֲמִיר עַל עֲמָלוֹ וְלְהַטְבִּיל קַתְנֵי מַחְנֵי
וְכֵ: כַּחֲצוֹרָה וּ: עַל פִּסְחוֹ וְהִיָּה טַמְא אִלּוּ כְּלוּי טַמְאִין וְטַבֵּל לְדַעַת
לְהַחֲמִיר וְלְהַטְבִּיל כְּלוּי לֹאֵם חֲצוֹרָה הָאֲחֵרֶת מִטְבִּיל דְּיוֹם טוֹב:
וְיִזְיֵן עֵלֶיהָ. שְׁהַסְמִיכָה אֲסוּרָה מִשּׁוּם שָׁבוֹת שֶׁכָּבֵל כְּחוֹ הִיָּה סוּמָךְ
(לְקַמֵּן דָּה לִי:): אָבֵל לֹא עוֹלוֹת. אִין מִצִּיאִין עוֹלוֹת חוּץ
לְפִי שְׁאִין דִּבְחֵילֵת הַדִּיּוֹט וְכַחֲבִי (שְׁמוֹת יב) יֵשֶׁעֶה לָכֵם וְלֹא לְגִזְבוֹה:
מִדְּרוּ כְּחֵיִיבָהּ שְׁלֹמִים לְהֵצִיא וְלֹא אֲפִלְגּוּ בְּחוֹ אֲלֵם בְּחֵימָתָן
רִינִין בְּחֵיגִיָּה (דָּה ט.) מוֹחֲמוֹתֹם אוֹתוֹ חֵיגִיָּה וְעוֹלָה שְׁחַלְקִין אִף
וְהֵיכָא שֶׁל יוֹם טוֹב דִּנְפַקֵּא לֵן מוֹלָא יִרְאֹוּ פִּנֵי רִיקָם (שְׁמוֹת כג):
בִּין וְאִפִּי שְׁלֹמִים וְכִ״שׁ עוֹלוֹת לִיכּוֹל לְהִצִּיאֵן לְאַחַר זְמַן וְאִף עַל
אֲנָם וְלֹא יִקְרִיבֵנָה בְּשַׁר הַיּוֹמִים וּמִנֵּן עֶבֶר הִרְגֵּל וְלֹא חָג אִינוּ
שְׂרוּ לֵה: שְׁאִינָה שֶׁל יוֹם טוֹב. כְּגוֹן דֶּרֶר וְנִדְבָה: שְׁאִינָה קִרְבָּה.
וְעַל שְׁלֹמִים שֶׁן שֶׁל י״ט. כְּגוֹן חֵיגִיָּה וּשְׁלֹמִי שְׁמַחָה: שְׁקִרְבִּין.
בְּטַל קִרְבָּנוֹ: וְעַל שְׁלֹמִים שְׁאִינֵן וכו'. אֲלֵמָא שְׁלֹמִים דְּנִדְרִים וְנִדְבוֹת
שִׁכְחַת תְּנָא דְּלֹאֵר כְּעוֹלָא דְּתִימָא עוֹלָא כִי הוּאֹה סְבִירָא לִיָּה
תְּנָא אַחֲרִינָא דְקֹאִי כְּעוֹלָא: מַחֲמָה יוֹם טוֹב. חֵיגִיָּה שְׁמַחָה:
אָבֵל

יביא, והאי תנא תני שלמים הבאין מערב יו"ט בית שמאי אומרים סומך על ביו"ט, ובית הלל אומרים סומך עליהן ביום טוב ושוחטין ביו"ט, אבל נדרים קריבין ביו"ט.

בג א מ״י פ״א מהל'
 חגיגה הל' ח:
מד ב מ״י שם הל' ט:
מה ג מ״י שם הלכה ח
 והלכה י:

רבינו חננאל (תמשך)
ולפיכך ממזה. ואמר להו
רבא במחשבתו ניכרת
מתוך מעשיו דברי הכל,
ואלא כלום הוא, וכדי
בכללי שנגע בו כעדשה
מן השקך, ואינו יודע
אם כעדשה מטמא א
אינו מטמא, ובה לשאל
החכמים ואומר לו
טמא, דקי"ל שכן האומר לו
תחלת ברייתו כעדשה,
(ט) וחזוין ליה להאי גברא
דאילו לאטכולי לההוא
מגזא דאיטמי כעדשה
מן השקך שאינו מפורש

[illegible]

מקריבין כל עיקר הדין
ובית הלל אומרין במטין
שלמים וטומכין ומקריבין
נדרות ראייה נדבכי אל
יוראו פני רקע, אבל נדרים
נדבות דברי הלל אין
קריבין אומרים ויהושע
בית שמאי אומרין הותרה
ספיקה של דברכה, אבל
הלל אומרין לא הותרה,
אזו וזה חלל אלא כדרכה
המאכלות. אלא ויעזר הלל
מדרים באטם מצורע
שצדק עליו מאחוריו שלם
שמן, שלמי נדרה שסמך
לעיקו מאחוריו יצא, מה
לפניו שלמי חגיגה, מה
לפניו לא שלמי נדרה,
ובית עברי לה כאשם
מצורע. אוקמה ר' יוסף
הוא הנינן נדרים (ונתובין)
אין קריבין ביט, הנאי
היא, ר' שן כל אלודו נתי
שלמים שאין של יט,
בית שמאי אומרין לא
יביא וזה הלל אומרין
מן ערב יזיט ויחושטן
נדבות דברי הלל אין

(ה) ה"ל דמ"ק סבר דלף דחיון ליה להאי גבירא דחיון לשינוי להחאי הגא וכו' מן השרץ או מיטמא או לא היינו משום שאינו מפורש. (ג) כ"ל וכו' בפי"ד מה"י יו"ט בשם רבינו ו"ל. (ג) דברי רבינו אינו מובן לכאורה דהא ע"י טפילה שנית אפי' בחול שרי ושי' בערוך ערך